

Een merkwaardige gewoonte van vele paarden bij het drinken.

Vele paarden zullen alvorens te drinken eenige bewegingen maken met hun pooten, zelfs ook al lijden ze groote dorst. Vanwaar komt die gewoonte?

Waarom drinken ze niet onmiddellijk?

De volgers van Mohamed vertellen, dat hun profeet eens op een oorlogstocht was. Zijn paarden waren zeer dorstig en toen ze water vonden, snelden ze naar het begeerde vocht. Maar Mohamed wilde hun gehoorzaamheid op de proef stellen, en, voor ze tijd hadden den bek in 't water te steken, riep hij ze terug. Slechts een gedeelte van den troep luisterde naar de stem van den meester, de anderen konden hun lust niet bedwingen.

De eersten werden de stamouders der echte Arabische paarden. En een ros van edel ras zal ook nu nog toonen, dat het zich beheerschen kan, zelfs al staat het smachtend voor frisch water. Die gewoonte wordt dan ook alleen waargenomen bij paarden van edel ras. Maar wij stellen ons met de bovenstaande verklaring niet tevreden. Voor den Arabier, die zijn rijdier zoo diep vereert, kan ze afdoende zijn, voor ons echter niet. Al weten wij dat menig beest door zijn deugden veel menschen beschamen kan, toch moeten we min of meer ongeloovig zijn bij sommige lofprijzingen der Arabieren.

Waarom dan stampen vele paarden met hun pooten of heffen ze die op, alvorens ze drinken? Om die vraag te beantwoorden dienen we de afkomst van het ros te weten. De paarden, welke

die gewoonte bezitten, zijn van edel ras, en hun stamouders leefden in de warme landen.

't Is dus noodig het paard van die gewesten te beschouwen.

Een Fransche schrijver beweert, dat de paarden het water beroeren, alvorens ze er van drinken of er een bad in nemen, om de krokodillen en andere vijanden te verjagen. Maar gesteld nu, dat de ondiepen verwijderd waren en de rossen zich in 't verkoelend nat naar hartelust rondwentelden, zouden dan de vervolgers niet op den loer liggen, terugkeeren en de verlangde prooi grijpen?

De juiste verklaring heb ik gelezen in een merkwaardig boek van een Duitsch geleerde en waarlijk ze is zeer eenvoudig.

Als gij dorst hebt, lezer, drinkt ge dan gaarne lauw water? Als ge 's zomers naar drinken smacht, smaakt u 't koele vocht uit een bron of een diepen welput niet beter dan de heerlijkste wijn? Lauw water is dan walgelijk.

En zoo ook denken de paarden er over. De zon brandt op den waterspiegel. De bovenste lagen zijn dus verwarmd, de onderste daarentegen koel. En wat doet nu het schrandere dier?

Met zijn pooten of zijn bek beweegt het 't water, zoodat het onderste naar boven komt. Dat frissche nat willen zij drinken, niet het lauw vocht, dat de kracht der zonnestrallen gevoeld heeft.

Het paard is dus niet dom, als het 't water troebel maakt.

Welnu die gewoonte is het edel paard bijgebleven en al staat het voor een emmer koel water, toch doet het dezelfde bewegingen als de rasgenooten der warme landen.

Paarden, welke afkomstig zijn uit koude streken, lesschen onmiddellijk hun dorst.

Ook olifanten en kameelen beroeren het water, en om dezelfde reden als het ros.

HEBT DE DIEREN LIEF

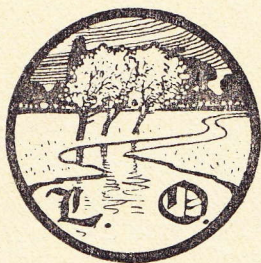
Lod. Opdebeeck   Antwerpen

HEBT DE DIEREN LIEF

VERHALEN UIT HET LEVEN VAN DIEREN

DOOR

JAN VERBEKE.

LODEWIJK OPDEBEEK — UITGEVER — ANTWERPEN.